

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Testamentvm Gad, de Odio. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

coēundi cum uxore sua, & tempus continendi ab ea orationem suam. Duo mandata sunt, quæ nisi siant in ordine suo, peccatum tribuunt. Ita est in reliquis mandatis. Efficiamini ergo sapientes in Deo & prudentes, scientes ordinem mandatorum ejus, & leges omnis rei, ut Deus diligit vos. Et multa talia mandans eis, precatus est, ut transferant ossa ejus in Hebron, & sepeliant eum juxta patres ipsius. Et comedens & bibens in hilaritate animæ velavit faciem suam, & mortuus est: Et fecerunt filii sui secundum omnia quæcunque mandavit eis Neptalin pater eorum.

TESTAMENTUM GAD,
de Odio. IX.

Transcriptum testamenti Gad, quæcunque locutus est ipse filiis suis in anno centesimo septimo vitæ suæ, dicens: Septimus filius natus sum Jacob, & eram fortissim gregibus pascendis. Ego custodivi in nocte gregem, quando venit leo, vel lupus, vel pardus, vel ursus, vel omnis bestia super gregem, persequebatur eam, & apprehendens pedem ejus manu mea, & girans obtenebrabam, & projiciebam eam ultra duo stadia, & ita interficiebam. Joseph ergo pascebat gregem nobiscum [circiter dies triginta. Qui cum tener esset, incidit in morbum propter nimium aestum. Et reversus est in Hebron ad patrem suum, & reclinavit eum juxta se, quoniam diligebat eum. Et dixit Joseph patri nostro, quod filii Ballæ Zelphæ dilapidarent bona, & devorarent ipsa insciis Juda & Ruben. Sciebat enim quoniam agnum eruebam ex ore ursi, quem interfeci, & agnum occidi, de quo contristabar, quoniam non potuit vivere, & comedebamus ipsum. Et dixit patri nostro: Verum fratres modestè ferebant istud verbum Joseph, usque in diem venditionis ejus in Ægyptum, & spiritus odii erat in me, & nolui Joseph neque audire neque videre, ipse vero aperte redarguit nos, quoniam sine Juda comedimus. Denique omnia quæcunque dixit patri, persuasit ei. Confiteor autem nunc peccatum filii, quoniam sæpe volui occidere eum. Nam ex animo odio habui eum, & omnino non erant in me viscera misericordiæ erga ipsum, & propter somnia ipsius concepi tantum odium. Et volui ipsum devorare à terra viventium, quemadmodum devorat vitulus

vitulus herbas à terra. Propter quod ego & Judas vendidimus eum Ismaelitis triginta aureis. De quibus decem furtim subtraximus, viginti autem ostendimus fratribus nostris. Et ita avaritia adductus sum, ut interfectum vellem. Deus autem patrum nostrorum eripuit eum de manibus meis, ut non facerem iniquitatem in Israel. Et nunc audite filii mei sermones veritatis, ut faciatis justitiam & omnem legem Altissimi, & non eritis spiritu odii, quoniam malus est in omnibus actibus hominum. Omne quocunque fecerit homo, odit & abominatur. Si faciat legem Domini, non laudat eam. Si timeat Dominum & sectetur iusta, hunc non diligit, veritatem vituperat: diligenti prosperè res suas huic invidet, obrectationem amplectitur, arrogantiam amat. Et quoniam odium excœcavit animam ejus, facit proximo suo, sicut & ego Joseph. Custodimini igitur filii mei ab odio, quoniam in ipsum Dominum iniquitatem facit. Non enim vult audire verba mandatorum ejus de dilectione proximi, & in Deum peccat. Si enim delinquit frater, statim vult annunciarē omnibus, & festinat, judicetur pro hoc delicto, & punitus moriatur. Si autem fuerit servus, accusat apud Dominaū suum, & omnes persequendi vias excogitat adversus eum, si quo modo mortificet eum. Odium enim operatur cum invidia, & adversus beneoperantes, profectum audiens & videns, semper contristatur. Quemadmodum enim dilectio etiam mortuos amat & cupit vivere, & eos qui sunt in sententia mortis, si fieri queat, à morte revocare veller; ita odium viventes conatur deletere, & eos qui paululum quiddam peccarint, indignos vita judicat. Spiritus enim odii animi perversitate cooperatur Sathanæ in omnibus usque ad mortem hominum. Spiritus enim dilectionis in longanimitate cooperatur legi Dei in salutē hominum. Malum est odium, quoniam permanet cum mendacio, continuè loquens adversus veritatem, & parva magna facit, tenebris lucem obscurat, dulceamarum dicit, & calumniam edocet, bellum, injuriam, & omnem abundantiam malorum, denique veneno diabolico cor implet. Hæcedatus experientia dico yobis filii mei, ut fugiatis odium, & adhæreatis dilectioni Domini. Justitia ejicit odium, humilitas occidit odium, justus enim & humilis erubescit

N 4

facere

facere injuste: non alio reprehensas, sed à proprio corde, quoniam Deus protegit consilium ejus. Non detrahit viro, quia timor Altissimi vincit odium: Timens enim Dominum non offendit, non vult omnino, neque cogitatione inusta facere aduersus hominem. Hæc ego ultimo cognovi, posteaquam pœnitui de Joseph. Quæ enim secundum Deum est vera pœnitentia, ea mortificat hominem ad obedientiam, fugat tenebras, & illuminat oculos, & cognitionem tribuit animæ, & dicit consilium ad salutem. Et quæ non dicit ab hominibus, novit per pœnitentiam. Induxit enim mihi ægritudinem epatis, & nisi fuissent orationes patris mei Jacob, profecto statim spiritus desissem esse in me. Per quæ enim homo peccat, per illa & punitur. Quia igitur disposita erant epata mea impropositiabiliter aduersus Joseph, in epate passus sum impropositiabiliter. Judicium pertuli per menses undecim: ut par esset tempus pœnæ, cum tempore quo urgebam venditionem Joseph. Et nunc filii mei diligite unusquisque fratrem vestrum, & auferite odium à cordibus vestris, diligentes invicem in opere, sermone & cognitione animæ: Ego enim coram facie patris nostri pacifica loquebar ad Joseph, & exente me, spiritus odii obtenebravit intellectum meum, & turbavit animam meam ad occidendum eum. Diligite igitur adinvicem ex corde, & si peccet in te aliquis, dic ei in pace, exterminans venenum odii, & in anima tua non teneas dolum. Et si confitens pœnitiat, dimitte ei, & si negat, non contendas cum eo, ne quando jurante eo, dupliciter pecces: Non audiat alienus in contentione secretum vestrum, ne odiens te immutetur, & magnum peccatum operetur aduersum te. Quoniam multoties dolo loquetur tecum, vel perscrutabitur te in malo, accipiens à te venenum. Si ergo negat & erubescit, & redargutus quiescit, non educas eum. Negans enim pœnitit, ut non amplius delinquat in te, sed honorabit te & timebit & pacificus erit. Si vero inverecundus est, & instat malitiæ, tunc dimitte ex corde Deo vindictam. Si quis plus quam vos prosperatur, ne contristemini, sed orate pro ipso, ut perfectè prosperetur. Forte enim vobis expedit ita, & si plus exaltatus fuerit, ne invideat, recordantes, quoniam omnis caro morietur. Domino autem hymnum afferte, tribuenti bona & utilia omnibus hominibus.

Scrutate

Scrutate judicia Domini , & ita dimittet & quiesceret consilium tuum. Si vero ex malis quis ditatus fuerit, sicut Esau frater patris mei, nolite emulari. Terminum enim Domini suscipietis, vel enim auffert hoc in malis, vel pœnitentibus dimittit, vel impœnitenti servat in æternam punitionem. Nam pauper abundans in omnibus Domino gratias agit, & ipse apud omnes ditatur, quoniam non habet perniciosa deprecationem hominum. Aufferte igitur odium ab animabus vestris, & diligite invicem in rectitudine cordis. Dicite autem & vos filii vestris, ut honoret Judam & Levi, **QUONIAM EX EIS ORIRI FACIET DOMINUS SALVATOREM ISRAEL.** Cognovi enim, quoniam in fine recedent filii vestri ab eis, & in omni pernicie & malignitate & corruptione erunt coram Domino. Et paululum requiescens, rufus dixit eis: Filii mei audite patrem vestrum, & sepelite me prope patres meos. Et elevans pedes suos dormivit in pace. Et post quinq; annos reduxerunt eum, & posuerunt eum in Hebron cum patribus suis.

TESTAMENTUM ASER,
*de duabus faciebus Malitia &
 Virtutis. X.*

Transcriptum testamentum Aser, quæ locutus est filiis suis centesimo vicesimo anno vitæ suæ, adhuc sanus existens, dixit ad eos : Audite filii Aser patrem vestrum, & omne rectum coram Deo ostendam vobis. Duas vias dedit Dominus filiis hominum, duo consilia & duos actus, duo loca & duos fines. Ideoque omnia duo sunt unum, contra & viæ duæ boni & mali. Sunt etiam duo consilia in pectorebus nostris, quæ nos vel ad honestatem vel turpidinem impellunt. Si igitur ad bonum ducitur homo, omnes actus ipsius circa justitiam versantur. Etsi quid deliquerit, tamen illico pœnitit. Justa enim cogitans & abjiciens malitiam, statim corrigit sua peccata, & malitiam animi auffert. Si vero in malum declinat consilium, omnis actus ejus est in malitia, & repellens bonum, assumit malum, constitutus sub Domino Beliar. Et si bonum operetur, convertit in malitiam hoc. Cum enim incœperit boni aliquid facere, finem actionis ejus in malum opus perducit. Quia thesaurus Diaboli **veneno** perniciosi spiritus impletus est.

Dicit